

*Cu arma în mână!
Carierile militare și faptele de arme
ale membrilor dinastiei române*

COLECȚIA REGALĂ
prezentată de Dan-Silviu Boerescu VOL. XVI

Colecția REGALĂ
Coperta: Stelian BIGAN

DAN-SILVIU BOERESCU

**Cu arma în mână! Carierele militare și faptele de arme ale membrilor
dinastiei române: docu-drame și mituri istorice însoțite de consemnări
din presă**

Conține bibliografie

Ediție digitală
ISBN 978-606-992-582-9

© INTEGRAL, 2022

Editor: Costel POSTOLACHE
Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

*Cu arma în mână!
Carierile militare și faptele
de arme ale membrilor
dinastiei române*

Docu-drame și mituri istorice
evocate de Dan-Silviu Boerescu,
însoțite de consemnări din presă

INTEGRAL

Sumar

Mihai I, ultimul Mareșal al Armatei Române / 7

Regina Ana, voluntar pe fronturile franceze
ale celui de-Al Doilea Război Mondial / 27

Carol I a condus personal armata în războiul
cu Imperiul Otoman și a rezistat amenințărilor rusești
în momentele critice
de dinaintea dobândirii Independenței / 33

Ferdinand și Golgota reîntregirii: războiul cu lumea
și cu sine însuși asumat de un mare umanist neînțeleș / 55

Regina Maria pe front – „Mama răniților” / 75

„Marele Străjer”: Carol al II-lea
și cultul uniformelor militare / 83

Atipicul Prinț Nicolae, cadet al Marinei Britanice
și inspector general al Armatei Române / 93

Principele Radu, colonel și doctor în științe militare / 115

Lămuriri bibliografice / 119

Mihai I, ultimul Mareșal al Armatei Române

Regele Mihai I a fost ultimul mareșal al României, cel mai înalt grad din Armata Română. Prin tradiție, acest grad a fost acordat tuturor regilor români, începând cu Ferdinand (cel dintâi mareșal român, titlu conferit la întoarcerea sa în București, la finele anului 1918), trecând prin Carol al II-lea și sfârșind cu Mihai I.

României, Carol I, nu i-a fost niciodată mareșal, dar a primit din partea prințului moștenitor al Germaniei, la începutul secolului XX, titlul de feldmareșal german. Trei ani mai târziu, în 1912, același Carol primea și titulatura de mareșal al Armatei Imperiale Ruse.

Mihai I a fost investit drept mareșal la primul său „10 Mai” sărbătorit din postura de rege al României, mai exact la 10 mai 1941, printr-un decret semnat de generalul, pe atunci, Ion Antonescu.

Șase săptămâni mai târziu România intra oficial în cel de-Al Doilea Război Mondial, declarând război Uniunii Sovietice. La sfârșitul verii, pe 21 august, prin decret-regal,

Mihai I îl avansa pe conducătorul de facto al statului român din acel moment, generalul Ion Antonescu, la gradul de mareșal. Data nu era întâmplătoare, întrucât la două luni de la intrarea în luptă alături de trupele germane, România reușise să elibereze Basarabia și Bucovina de Nord de ceea ce în epocă, și nu doar atunci, s-a numit ocupația sovietică.

Ion Antonescu se alătura astfel generalilor Alexandru Averescu și Constantin Prezan, adevărate legende ale faptelor de arme românești din Primul Război Mondial, care fuseseră cei dintâi militari de carieră ridicați la gradul de mareșal. Un alt general ce se acoperise de glorie pe câmpul de luptă, Eremia Grigorescu, murise fără a mai apuca să primească înalta distincție, la doar un an după încheierea Primului Război Mondial. Ion Antonescu participase și el activ în Primul Război Mondial.

Mihai I a fost și unul dintre puținii posesori ai Ordinului militar „Mihai Viteazul”, clasa I.

Astăzi, în conformitate cu statutul cadrelor militare, generalii de corpuri de armată și amiralii pot primi gradul de mareșal din partea Președinției României exclusiv în caz de merite militare excepționale îndeplinite în teatrele de război. Din 1941 încoace nu au mai existat însă ceremonii de acordare a gradului de mareșal în România. (www.click.ro)

Funeraliile organizate la București, în decembrie 2017, Regelui Mihai I, depunerea sicriului în Sala Tronului a fostului Palat Regal, au oferit ocazia celor care i-au adus un ultim omagiu, dar și telespectatorilor, să remarce prezența în prima din cele trei vitrine așezate în partea dreaptă a catafalcului, a unui baston de „Mareșal al României”. Cu siguranță, mulți nu i-au acordat atenție sau nu știau semnificația

acelui obiect, care este unul de importanță deosebită pentru patrimoniul național.

În 2013, în cartea *Mareșali ai României*, istoricul militar col. (r) Ion Giurcă a scris partea dedicată carierei militare a Regelui Mihai I și modul în care i-a fost conferită demnitatea de „Mareșal al României”.

Istoricul făcea, atunci, afirmația că soarta însemnului de mareșal oferit la 10 mai 1941 este necunoscută. Apoi, la funeralii, semnala că bastonul de mareșal care a aparținut regelui Ferdinand I, oferit Regelui Mihai I, la 10 mai 1941, se află în țară, la Casa Regală a României.

Instalat pe tronul României, la 6 septembrie 1940, ca rege sub titlul de Mihai I, noul suveran a depus jurământul în fața generalului Ion Antonescu, a Patriarhului Nicodim și a președintelui Înaltei Curți de Casație, D.G. Lupu.

În calitate de conducător al oștirii, scrie istoricul Ion Giurcă, Regele Mihai I se bucura de toate privilegiile, care i-au fost întărite de generalul Ion Antonescu și prin avansarea la gradul de general de divizie. În public și în cadrul oficial, suveranul îmbrăca uniforma militară cu însemne de general de divizie, aspect care este vizibil în iconografia vremii. Oficial și în afara cadrului protocolar, suveranul își exprima încrederea în virtuțile ostașilor, iar generalul Ion Antonescu, în Ordinul de zi nr.1, din 1 ianuarie 1941, cerea militarilor ca: *În jurul unui simbol, Regele, să ne strângem.*

Întărirea poziției și autorității Regelui Mihai I a fost o preocupare constantă a generalului Ion Antonescu, care a folosit Ziua Națională și a dinastiei – 10 mai – ca un bun prilej pentru a-și materializa ideile și faptele. Acordarea

demnității de „Mareșal al României” era o inițiativă și un bun prilej în acest sens.

Înălțarea Regelui Mihai I la demnitatea de „Mareșal al României” a avut loc la 10 mai 1941, orele 9.40, în incinta Palatului Regal din București, în prezența Reginei-Mamă Elena și a membrilor Casei Regale, adunați în Sala Tronului.

În Sala Verde a Palatului Regal, se aflau ministrul apărării naționale, general Iosif Iacobici, și secretarii de stat ai acestui minister – general Constantin Pantazi, general Gheorghe Jienescu și amiral Nicolae Păiș. Acolo l-au așteptat și l-au întâmpinat pe Conducătorul Statului, Ion Antonescu, care a sosit la Palat, la ora 9.35.

Regele Mihai I și Regina-Mamă au ocupat locurile rezervate în Sala Tronului, după care, condus de Șeful Casei Militare și maestrul de ceremonii al Casei Regale, a intrat Conducătorul Statului, urmat de generalii care îl așteptaseră. Solemnitatea a început prin citirea Decretului semnat de generalul Ion Antonescu, cu următorul conținut:

„CONDUCĂTORUL STATULUI
ROMÂN ȘI PREȘEDINTE
AL CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Asupra raportului domnului ministru secretar de Stat al Apărării Naționale și al domnului subsecretar de Stat al Armatei de Uscat cu nr. 8759 din 2 mai 1941.

Având în vedere prevederile legii nr.2451 din 1930, relativ la crearea demnității de „Mareșal al României”.

În baza dispozițiilor decretelor legii nr.3.052 din septembrie și nr. 3.072 din 7 septembrie 1940,

Am decretat și decretăm: